Національний технічний університет України
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ
імені ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Кафедра інформаційного, господарського та адміністративного права

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ДОКАЗУВАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

(для студентів денної форми навчання)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	*перший (бакалаврський)*
Галузь знань	*08 Право*
Спеціальність	*081 Право*
Освітня програма	*Право*
Статус дисципліни	*Вибіркова*
Форма навчання	*денна*
Рік підготовки, семестр	*4 курс, весняний семестр*
Обсяг дисципліни	*кредити ЄКТС (120 годин), денна форма навчання: лекції – 13 год., практичні (семінарські) заняття – 26 год.;*
Семестровий контроль/ контрольні заходи	*Залік*
Розклад занять	*https://schedule.kpi.ua*
Мова викладання	*Українська*
Інформація про керівника курсу / викладачів	*кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права ім. Ігоря Сікорського Дехтярьов Євген Валентинович, засоби зв'язку: +380954290051, e-mail: e.dehtayrev@gmail.com*
Розміщення курсу	*платформа дистанційного навчання Сікорський: https://do.ipo.kpi.ua*

Програма навчальної дисципліни

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ, ЇЇ МЕТА, ПРЕДМЕТ ВИВЧАННЯ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Метою навчальної дисципліни є формування у здобувачів вищої освіти системних знань щодо теоретичних і правових засад кримінального процесуального доказування та набуття практичних навичок збирання, перевірки, оцінки й використання доказів у кримінальному провадженні. Особлива увага приділяється формуванню здатності визначати предмет і межі доказування, оцінювати належність, допустимість, достовірність і достатність доказів, аналізувати їх процесуальні джерела, обґрунтовувати правову позицію та застосовувати результати доказування на різних стадіях кримінального провадження.

Предметом навчальної дисципліни є теоретичні, правові та практичні засади кримінального процесуального доказування, зокрема поняття, предмет, межі та суб'єкти доказування; процес збирання, перевірки й оцінки доказів; їх властивості та процесуальні джерела; способи отримання і використання доказової інформації на досудовому та судовому провадженні, а також особливості доказового значення показань, документів, речових доказів, висновків експертів та результатів проведення процесуальних дій.

Основні завдання спрямовані на поглиблення таких **загальних компетентностей,** як:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу під час вироблення правової позиції в юридичному спорі;
- здатність приймати обґрунтовані рішення під час аналізу матеріалів судової справи (досудового провадження), заперечень та аргументів опонентів в юридичному спорі.

фахових компетентностей :

- здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правозастосування в Україні;
- здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію в юридичному спорі;
- здатність застосовувати знання та розуміння основних засад (принципів) та процедур судочинства в Україні;
- здатність ухвалювати рішення у ситуаціях, що вимагають системного, логічного та функціонального тлумачення норм права, а також розуміння особливостей практики їх застосування.

За результатами вивчення навчальної дисципліни студенти мають досягти таких **програмних результатів**:

- обґрунтовано формулювати свою правову позицію, вміти опонувати, оцінювати докази та наводити переконливі аргументи в юрисдикційному спорі;
- дискутувати зі складних правових проблем, пропонувати і обґрунтовувати варіанти їх розв'язання як на досудовій стадії вирішення спору, так і під час розгляду справи по суті в судах різних інстанцій;
- оцінювати достовірність, достатність та належність інформації та надійність процесуальних джерел її отримання, ефективно опрацьовувати та у належний спосіб використовувати інформацію для проведення практичної діяльності;
- використовувати передові знання і методики у процесі правотворення та правозастосування інститутів публічного та приватного права і кримінальної юстиції;
- обґрунтовувати правову позицію на різних стадіях правозастосування;
- мати практичні навички розв'язання проблем, пов'язаних з реалізацією процесуальних функцій суб'єктів правозастосування в залежності від виду юрисдикцій та стадій судочинства.

2. ПРЕРЕКВІЗИТИ ТА ПОСТРЕКВІЗИТИ ДИСЦИПЛІНИ (МІСЦЕ В СТРУКТУРНО-ЛОГІЧНІЙ СХЕМІ НАВЧАННЯ ЗА ВІДПОВІДНОЮ ОСВІТНЬОЮ ПРОГРАМОЮ)

Навчальна дисципліна «Теорія і практика доказування в кримінальному провадженні» належить до циклу професійної підготовки та має статус вибіркової дисципліни.

Вивчення вказаної дисципліни базується на знаннях, отриманих здобувачами в процесі вивчення таких навчальних дисциплін як «Кримінальний процес», «Кримінальне право».

За структурно-логічною схемою програми підготовки фахівця навчальна дисципліна викладається разом з такою дисциплін, як: «Захист у кримінальному провадженні», «Розслідування злочинів у сфері господарської, службової та професійної діяльності», «Організація і практика проведення слідчих (розшукових) дій», «Криміналістика»».

Результати навчання, які формуються освітнім компонентом	За допомогою яких методів формуються результати навчання	Як перевіряється формування результатів навчання
• обґрунтовувати правову позицію на різних стадіях правозастосування; • мати практичні навички розв'язання проблем, пов'язаних з реалізацією	кейс-метод; вирішення ситуаційних завдань;	оцінювання результатів вирішення ситуаційних завдань; оцінювання обґрунтованості сформованої правової позиції;

Результати навчання, які формуються освітнім компонентом	За допомогою яких методів формуються результати навчання	Як перевіряється формування результатів навчання
процесуальних функцій суб'єктів правозастосування в залежності від виду юрисдикцій та стадій судочинства.	аналіз матеріалів кримінального провадження; моделювання процесу доказування	оцінювання правильності визначення предмета, меж та суб'єктів доказування у запропонованій практичній ситуації
• оцінювати достовірність, достатність та належність інформації та надійність процесуальних джерел її отримання, ефективно опрацьовувати та у належний спосіб використовувати інформацію для проведення практичної діяльності; • використовувати передові знання і методики у процесі правотворення та правозастосування інститутів публічного та приватного права і кримінальної юстиції;	аналіз доказів та їх процесуальних джерел; кейс-метод; аналіз судової практики; вирішення практичних завдань	оцінювання правильності визначення належності, допустимості, достовірності та достатності доказів; оцінювання здатності виявляти порушення порядку отримання та фіксації доказів; оцінювання обґрунтованості висновку щодо можливості використання доказу в кримінальному провадженні
• обґрунтовано формулювати свою правову позицію, вміти опонувати, оцінювати докази та наводити переконливі аргументи в юрисдикційному спорі; • дискутувати зі складних правових проблем, пропонувати і обґрунтовувати варіанти їх розв'язання як на досудовій стадії вирішення спору, так і під час розгляду справи по суті в судах різних інстанцій;	навчальна дискусія; метод «Прес»; аналіз практичних ситуацій; моделювання змагального доказування; аналіз та оцінка сукупності доказів	оцінювання аргументованості правової позиції студента; оцінювання здатності аналізувати та критично оцінювати докази й аргументи сторін; оцінювання участі у навчальній дискусії; оцінювання здатності запропонувати та обґрунтувати альтернативні варіанти вирішення практичної ситуації

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. Загальні засади теорії доказів. Засади та суб'єкти кримінального процесуального доказування.

ТЕМА 2. Предмет доказування та його межі. Процес доказування.

ТЕМА 3. Поняття, властивості доказів**.**

ТЕМА 4. Процесуальні джерела доказів. Способи збирання доказів на досудовому та судовому провадженні. Доказове значення результатів слідчих (розшукових) дій.

ТЕМА 5. Документи та речові докази.

ТЕМА 6. Характеристика показань як джерела доказів в кримінальному процесі.

ТЕМА 7. Спеціальні знання та доказове значення їх застосування в кримінальному процесі.

4. НАВЧАЛЬНІ МАТЕРІАЛИ ТА РЕСУРСИ

Базова література:

1. Теорія доказів у кримінальному провадженні : навч.-метод. посібник. Вид. 2-ге, доп. Одеса : Національний університет «Одеська юридична академія», 2024. 192 с.

2. Докази і доказування в кримінальному судочинстві / Ю. Дрофич, І. Іванов, Р. Козяр, І. Копотун, В. Гудима ; за заг. ред. В. П. Пєткова. Київ : ВД «Професіонал», 2024. 406 с.

3. Визнання доказів недопустимими в кримінальному провадженні: аналіз слідчої практики крізь призму судових рішень : монографія / В. Г. Дрозд, В. В. Бурлака, Л. В. Гаврилюк та ін. Київ : 7БЦ, 2021. 420 с.

4. Кримінальний процес України : навч. посіб. / О. П. Кучинська, Ю. В. Циганюк, Н. М. Ахтирська та ін. ; за заг. ред. О. П. Кучинської, Ю. В. Циганюк. 3-тє вид., допов. Київ : Юрінком Інтер, 2023. 652 с.

5. Кримінальний процес : підручник / Л. Д. Удалова, В. В. Рожнова, Д. П. Письменний та ін. ; за заг. ред. Д. П. Письменного, Л. Д. Удалової, М. А. Погорецького, С. С. Чернявського. Київ : Центр учбової літератури, 2022. 780 с.

Додаткова література (для засвоєння тем навчальної дисципліни):

1. Ковальчук С.В. Вчення про речові докази у кримінальному процесі: теоретико-правові та практичні основи : монографія / С.О. Ковальчук ; Міністерство освіти і науки України, Національний університет «Одеська юридична академія». Івано-Франківськ : В.П. Супрун, 2017. 618 с.
2. Шевчишен А.В. Доказування стороною обвинувачення у досудовому розслідуванні корупційних злочинів у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг: теорія та практика : монографія. Міністерство освіти і науки України, Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Київ : Правова єдність, 2019. – 534 с.
3. Воробчак А.Р. Висновок експерта як джерело доказів у кримінальному провадженні : монографія. Чернівці : Технодрук, 2020. 231 с.

Електронні ресурси:

1. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/a#Find
2. Єдиний державний реєстр судових рішень.. URL: https://reyestr.court.gov.ua
3. Конституційний Суд України. URL: : https://ccu.gov.ua/index.php
4. Офіційний веб-сайт судової влади України. URL: hqp://court.gov.ua
5. Веб-сайт Нормативні акти України. URL: hqp://www.nau.kiev.ua
6. Веб-сайт Українське законодавство на англійській мові. URL: hqp://www.welkometo.kiev.ua

Навчальний контент

4. МЕТОДИКА ОПАНУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА)

5.1. Теми та розділи освітнього компонента.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 120 годин/4 кредити ECTS для студентів денної та заочної форм навчання. Навчальна дисципліна містить 7 тем.

Тема 1. Загальні засади теорії доказів. Засади та суб'єкти кримінального процесуального доказування.

Доказове право в системі кримінально-процесуального права. Теорія доказів в історичних формах (видах) кримінального процесу. Значення теорії доказів для практичної діяльності сторін процесу і суду. Компаративістський аналіз доказового права зарубіжних країни.

Законність. Презумпція невинуватості як основна засада доказування. Безпосередність дослідження показань, речей і документів. Забезпечення права на захист. Змагальність сторін та свобода в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Поняття суб'єктів кримінального процесуального доказування. Класифікація суб'єктів кримінального процесуального доказування і рівність прав сторін у процесі доказування. Обов'язок і тягар кримінального процесуального доказування. Право сторони захисту на збір доказів.

Тема 2. Предмет доказування та його межі. Процес доказування.

Поняття, види і значення предмету доказування в кримінальному провадженні. Структура предмету доказування в кримінальному провадженні. Характеристика окремих елементів предмету доказування. Межі доказування. Кримінальне право і доказування. Предмет доказування на різних стадіях кримінального провадження.

Одержання доказів. Дослідження (перевірка) доказів. Оцінка доказів. Способи збирання і перевірки доказів. Поняття і зміст оцінки доказів у кримінальному провадженні. Принципи оцінки доказів: вільна оцінка доказів. Внутрішнє переконання в оцінці доказів. Фактори, які впливають на формування внутрішнього переконання осіб, що ведуть кримінальний процес.

Преюдиціальні факти як засіб доказування. Факти, що презюмуються як засіб доказування. Визнані (безспірні) факти як засіб доказування. Загальновідомі факти як засіб доказування.

Тема 3. Поняття, властивості доказів.

Поняття доказу. Юридичні властивості доказу. Допустимість доказу. Правила, що визначають допустимість доказу. Визнання доказів недопустимими. Належність доказу. Достовірність доказу. Достатність доказів.

Класифікація доказів: докази особисті (надходять від фізичних осіб), речові, документальні (інформація, що надходить від предметів, документів); докази первісні і похідні; докази прямі і непрямі; докази обвинувальні і виправдувальні. Практичне значення класифікації доказів.

Підстави, процесуальний порядок та правові наслідки визнання доказів недопустимими. Правові позиції Європейського суду з прав людини та їх значенні у визнанні доказів недопустимим. Доктрина «плоді отруєного дерева». Докази, одержані за допомогою провокації. Особливості визнання доказів недопустимим в залежності від джерела.

Тема 4. Процесуальні джерела доказів. Способи збирання доказів на досудовому та судовому провадженні. Доказове значення результатів слідчих (розшукових) дій.

Поняття процесуального джерела доказу.

Загальні вимоги до слідчих (розшукових) дій та їх врахування під час доказування. Умови проведення слідчих дій, дозвіл на проведення яких надається слідчих суддею. Особливості доказування вчинення кримінального проступку.

Слідчий експеримент як засіб перевірки доказів. Пред'явлення для впізнання.

Тема 5. Документи та речові докази.

Способи збирання документів-доказів у кримінальному процесі. Витребування документів в порядку ст. 97 КПК України як спосіб отримання доказів. Тимчасовий доступ до речей і документів.

Процесуальні гарантії повноти і достовірності протоколів процесуальних дій як джерела доказів. Матеріали фотозйомки, звукозапису, відеозапису та інші носії інформації (у тому числі комп'ютерні дані). Висновки ревізій та акти перевірок. Оригінал та дублікат документа.

Вимоги, яким має відповідати документ як доказ у кримінальному провадженні. Використання результатів оперативно-розшукових заходів в доказуванні.

Поняття «речові докази» та їх значення: зміст і форма речового доказу. Види речових доказів.

Зняття показань технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото-, кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото-, кінозйомки, відеозапису.

Тема 6. Характеристика показань як джерела доказів в кримінальному процесі.

Свобода від самовикриття та право не свідчити проти близьких родичів та членів сім'ї.

З'ясування достовірності показань свідка. Показань з чужих слів. Допит під час досудового розслідування в судовому засіданні. Проведення допиту, впізнання у режимі відео конференції під час досудового розслідування. Одночасний допит.

Перехресний допит.

Тема 7. Спеціальні знання та доказове значення їх застосування в кримінальному процесі.

Поняття спеціальних знань. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів. Підстави проведення експертизи. Експерт і спеціаліст у кримінальному провадженні: спільне та відмінне у їх процесуальному статусі та компетенції. Зміст висновку експерта. Отримання зразків для експертизи.

5.2. Розрахунок часу опанування освітнього компонента

Для студентів денної форми навчання

Назви тем	Кількість годин			
	Всього	Лекцій	Практичне заняття	Самостійна робота
Тема 1. Загальні засади теорії доказів. Засади та суб'єкти кримінального процесуального доказування.	18	2	4	12
Тема 2. Предмет доказування та його межі. Процес доказування.	18	2	4	12
Тема 3. Поняття, властивості доказів.	18	2	4	12
Тема 4. Процесуальні джерела доказів. Способи збирання доказів на досудовому та судовому провадженні.	18	2	4	12
Тема 5. Документи та речові докази.	18	2	4	12
Тема 6. Характеристика показань як джерела доказів в кримінальному процесі.	18	2	4	12
Тема 7. Спеціальні знання та доказове значення їх застосування в кримінальному процесі.	12	1	2	9
	120	13	26	81

5.3. Рекомендації щодо засвоєння освітнього компоненту

На лекціях застосовуються нові технології навчання, зокрема, мультимедійні електронні засоби (презентації); а також можливі лекції-дискусії з метою активізації навчального процесу. В тому числі, лекції можуть проходити у формі діалогу, коли викладач задає зустрічні запитання здобувачам щодо навчального матеріалу, може попросити дати оперативну відповідь на поточне запитання або стосовно матеріалу з попередніх тем.

Практичні (семінарські) заняття передбачають обговорення окремих теоретичних положень навчальної дисципліни, розв'язування практичних задач, аналіз ситуацій, із вироблення презентації та обговорення результатів індивідуальних завдань студентів, проведення заходів контролю рівня засвоєння матеріалу. Метою практичних (семінарських) занять є поглиблення знань, які студенти отримують на лекціях, отримання навичок працювати з базами законодавства України, Єдиним державним реєстром судових рішень.

В процесі викладання навчальної дисципліни застосовуються методи «мозкового штурму», кейс-метод, метод Прес, які допомагають покращити результативність і засвоєння матеріалу, допомагають навчити висловлювати свою думку, *аргументувати,* доводити.

Модульна контрольна робота складається з тестових завдань, які охоплюють тематику навчальної дисципліни.

5. САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТА

Самостійна робота є одним з способів оволодіння навчальним матеріалом і виконується в позааудиторний час. Навчальний час, відведений для самостійної роботи здобувача, регламентується робочим навчальним планом.

Зміст самостійної роботи визначається робочою програмою навчальної дисципліни, завданнями викладача.

Під час самостійної роботи студенти опрацьовують теоретичні основи лекційного матеріалу, питання, рекомендовані для самостійного вивчення, виконують практичні завдання та розв'язують ситуаційні вправи. Це дає змогу підготуватися до виступів на практичному (семінарському) занятті, розв'язувати ситуаційні завдання.

Засвоєння дисципліни в межах самостійної роботи передбачає виконання студентами денної форми навчання кейсового завдання, завдання, пов'язаного з підготовкою проектів документів; студентами заочної форми навчання – домашньої контрольної роботи. У разі невиконання зазначених видів робіт студент не допускається до складання заліку.

Універсальною та найбільш поширеною формою самостійної роботи студентів є робота з конспектами, підручниками, нормативно-правовими актами, судовою практикою, науковою літературою, використанням Інтернет-ресурсів. При цьому слід застосовувати виключно чинне, на момент виконання завдання (на час підготовки до заняття), законодавство. При використанні нормативно-правових актів слід застосовувати їх останні редакції. Для використання останньої редакції доцільно використовувати відповідні аналітичні інформаційно-правові системи або вільно доступні ресурси мережі Інтернет на сайтах http://rada.gov.ua/, http://nau.kiev.ua/ та інших.

Із судовою практикою при необхідності можна ознайомитися в Єдиному реєстрі судових рішень в мережі Інтернет на сайті http://reyestr.court.gov.ua/. На сайті Верховного Суду в розділі «Діяльність» (https://supreme.court.gov.ua/supreme/pokazniki-diyalnosti/) є дайджести судової практики, матеріали конференцій та інша цікава інформація

Для денної форми навчання

№	Вид самостійної роботи	Кількість годин СРС
1.	Підготовка до аудиторних занять	38
2.	Підготовка до МКР	38
3.	Підготовка до заліку	5

6. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Опанування дисципліни базується на поєднанні вивчення лекційного матеріалу, опрацювання завдань на практичні заняттях, виконанні самостійної роботи здобувачів освіти.

Правила відвідування занять. Присутність на лекціях є необов'язковою, кожен студент повинен відвідати всі практичні заняття (оскільки вагома частина рейтингу студента денної форми навчання формується саме через участь у роботі на заняттях, участь у дискусіях). У разі якщо з поважних причин студент не може бути присутнім – він повинен виконати додатково в письмовому вигляді завдання з аудиторної роботи до практичного заняття та надати їх викладачу на перевірку.

Правила проведення занять.

Лекція. Конспект лекцій знаходиться у відкритому доступі у студентів. За тиждень до лекції, студентам повідомляється тема майбутнього заняття та пропонується ознайомитися з відповідною лекцією в посібнику. Питання висвітлені в конспекті є загальним орієнтиром для студента. Лекційний матеріал, повідомлений безпосередньо на занятті, базується на відповідному конспекті, але не зводиться до нього за своїм обсягом та змістом.

Практичне заняття. Заняття розпочинається із опитування за матеріалом минулих занять (5-10 хв.). Потім перевіряється знання студентами основних положень заняття шляхом опитування (20-30 хв.). В подальшому здійснюється обговорення ситуаційних вправ за тематикою заняття (20-30 хв.). Час, що залишився, присвячується проблемам правозастосовної практики.

Пропущені контрольні заходи оцінювання. У разі пропуску занять студент може відпрацювати заняття на перед календарним контролем. Причини пропуска заняття не впливає на можливість його відпрацювання здобувачем освіти.

Правила призначення заохочувальних балів. Ключовими заходами при вивченні дисципліни для студентів денної форми навчання є ті, які формують семестровий рейтинг студента. Тому студентам слід брати активну участь у роботі на практичних (семінарських) заняттях, виконувати завдання до аудиторної й самостійної роботи, проходити тест-контроль.

Штрафних балів з дисципліни не передбачається.

Заохочувальні бали студент може отримати за участь у факультетських, інститутських олімпіадах з навчальних дисциплін, участь у конкурсах робіт та або інших заходах та/або конкурсах (за тематикою навчальної дисципліни); підготовку оглядів наукових праць, тез до науково-практичної конференції, наукових статей та інших наукових робіт (за тематикою навчальної дисципліни); проходження онлайн-курсів із наданням підтверджувальних сертифікатів за тематикою курсу.

Академічна доброчесність. Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: https://kpi.ua.

Норми етичної поведінки. Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: https://kpi.ua.

Дистанційне навчання. У випадку передбаченому внутрішніми документами університету вроведення лекцій, практичних (семінарських) занять відбувається з допомогою технологій інтернет-конференцій. Для більш ефективної комунікації з метою розуміння структури навчальної дисципліни та засвоєння матеріалу використовується сервіс відеоконференцій Zoom, система підтримки навчального процесу «Електронний Кампус КПІ імені Ігоря Сікорського» та сервіс обміну повідомленнями WhatsApp, за допомогою яких:

- спрощується створення, поширення і класифікація завдань без паперовим шляхом;
- спрощується розміщення та обмін навчальним матеріалом;
- здійснюється надання зворотного зв'язку студентам стосовно навчальних завдань та змісту навчальної дисципліни;
- оцінюються навчальні завдання студентів;
- ведеться облік виконання студентами плану навчальної дисципліни, графіку виконання навчальних завдань та оцінювання студентів.

Під час навчання та для взаємодії зі студентами використовуються сучасні інформаційно-комунікаційні та мережеві технології для вирішення навчальних завдань.

використовуються сучасні інформаційно-комунікаційні та мережеві технології для вирішення навчальних завдань.

7. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (РСО) студентів денної форми навчання

Денна форма навчання.

1. **Робота на практичних заняттях.** Завдання до практичних занять поділяються на два види. Перші – вирішення в ході заняття ситуаційних вправ, які заздалегідь надаються студенту в плані практичного заняття. Другі – індивідуальні завдання, які передбачені планом практичного заняття і виконуються студентом протягом тижня після проведення заняття. Останні є обов'язковими до виконання й вони оцінюються за окремою шкалою рейтингу.

Індивідуальні завдання передбачають:

1) вирішенням задач. Виконання такого роду задачі представляє собою аналіз конкретних навчальних ситуацій. Завдання представляє собою певну проблемну фабулу, розроблену викладачем;

2) складання документів (клопотань, заяв, відводів тощо);

3) заповненням таблиць в яких здійснюється порівняння різних видів договірних конструкцій або правових категорій.

2. Модульна контрольна робота. Вказаний вид контролю проводиться на останньому занятті і полягає у вирішення тестового завдання, яке складається із 40 (сорока) тестових запитань, які охоплюють всю тематику дисципліни.

3. Календарний контроль. Проводиться двічі на семестр як моніторинг поточного стану виконання вимог силабусу, відповідно до графіку, встановленого університетом. Передбачає проміжне підведення підсумків опанування дисципліни. Умовою успішного проходження календарного контролю є набрання студентами 50% можливих на дату календарного контролю балів. Сума балів, яка необхідна для атестації буде вирахувана відповідно до максимальної кількості балів, які студент міг набрати за час навчання (наприклад, якщо на даний момент у Вас була можливість набрати 30 балів, 1 атестація виставляється за умови набрання студентом 15 балів, якщо на момент виставлення 2 атестації була можливість набрати 60 балів – атестація виставляється за умови набрання студентом 30 балів).

4. Семестровий контроль – залік у формі співбесіди. Під час оцінювання результатів заліку береться до уваги показники поточного контролю.

ТАБЛИЦЯ ПЕРЕВЕДЕННЯ РЕЙТИНГОВИХ БАЛІВ ДО ОЦІНОК ЗА УНІВЕРСИТЕТСЬКОЮ ШКАЛОЮ

кількість балів	*Критерії оцінювання*
100-95	Студент виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили.
94-85	Студент вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв’язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна.
84-75	Студент вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок.
74-65	Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.
64-60	Студент володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні
Менше 60	Студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу
Не виконані умови допуску	Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об’єктів.

Система оцінювання для студентів денної форми навчання

№ з/п	Контрольний захід оцінювання	Ваговий бал	Кіл-ть	Всього
1.	Робота на практичних заняттях	2	13	26
2.	Виконання індивідуальних завдань	4	9	36
3.	Модульна контрольна робота	38	1	38

Всього	100

Кожне практичне (семінарське) заняття оцінюється у 2 бали, де:

2 бали - активна творча робота; 1 бал – активна робота, проте студент допускає неточності у відповідях; 0 балів – незадовільна робота.

Виконання індивідуальних завдань оцінюється у 4 бали, де:

– завдання виконане правильно, наведена відповідна розгорнута аргументація з посиланням на актуальну судову практику/документ складено вірно, в ньому враховано всі умови, що ставляться до документів даного виду як за змістом, так і за формою – 4 бали;

– завдання виконано правильно, але аргументація містить неточності/зміст документу відповідає вимогам, що ставляться, але у його змісті містяться неточності – 3 бали;

– завдання виконано правильно, але відсутнє розгорнуте обґрунтування /документ відповідає формальним вимогам, що ставляться до звернень такого роду, але його зміст неповний -2 бали;

– завдання виконано правильно, але жодним чином не обґрунтовано чому саме такий спосіб вирішення обрано студентом / документ лише частково відповідає формальним вимогам, що ставляться до звернень такого роду, його зміст та аргументація є помилковою – 1 бали;

– роботу не зараховано через те, що завдання не виконане або наявні грубі помилки – 0 балів.

Модульна контрольна робота полягає у виконанні тестового завдання, яке складається з 40 тестових запитань та оцінюються за системою одна правильна відповідь – один бал.

Залік. Студент протягом семестру має можливість набрати 100 балів. Студент, який за семестр отримав більше 60 балів має право погодитися з поточним рейтингом або його підвищити в ході залікової співбесіди. Студент, який не набрав 60 балів здає залік.

8. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

9.1.Студент має можливість отримати додаткові заохочувальні бали за виконання творчих робіт з дисципліни, зокрема:

Критерій	Ваговий бал
Участь у факультетських, інститутських олімпіадах з навчальних дисциплін, участь у конкурсах робіт та або інших заходах та/або конкурсах (за тематикою навчальної дисципліни)	3 бали
Підготовка оглядів наукових праць, тез до науково-практичної конференції, наукових статей та інших наукових робіт (за тематикою навчальної дисципліни)	5 балів

Виконання творчих робіт є добровільним, за їх невиконання штрафні бали не нараховуються.

Виконання творчих робіт має бути обов’язково погоджено з викладачем. У процесі погодження викладач повідомляє студенту кількість балів за певний вид роботи, яка визначається із урахуванням обсягу годин он-лайн курсу, рівня конкурсного заходу, складності тематики наукової роботи, результатів, які можуть бути набуті під час їх виконання, тощо.

Виконання творчих робіт може бути зараховано викладачем у якості відпрацювання пропущених практичних (семінарських) занять. Обсяг відпрацювання та кількість балів визначаються викладачем у залежності від складності творчих завдань.

Відповідно до Положення про систему оцінювання результатів навчання сума всіх заохочувальних балів не може перевищувати 10% рейтингової шкали оцінювання.

9.2. Можливість перезарахування окремої теми за ОК відповідно до наявності сертифікату проходження онлайн курсів або ж перезарахування певного виду робіт; перезарахування курсів.

У випадку, якщо студент бажає визнати результати навчання, набуті у неформальній / інформальній формі та які не були зазначені у Силабусі, то валідація таких результатів здійснюється згідно з «Положенням про визнання в КПІ ім. Ігоря Сікорського результатів навчання, набутих у неформальній / інформальній освіті» ((затверджено та уведено в дію наказом від 09.05.2023 р. № НОН/157/2023).

У разі проходження студентом додаткових он-лайн курсів студент повинен надати сертифікат як підтвердження їх проходження. У сертифікаті повинні бути зазначені Прізвище та ім'я студента, а також дата, отримання сертифіката, яка повинна припадати на учбовий семестр після отримання завдання студентами. Викладач має право при отриманні сертифікату задавати питання щодо пройденого курсу, аби пересвідчитися, що студент особисто проходив курс. Остання дата подання сертифікатів – останнє практичне (семінарське) заняття

8.3. Питання для підготовки до заліку:

1. Поняття доказів у кримінальному процесі
2. Класифікація доказів
3. Юридичні властивості доказів
4. Недопустимість доказів, отриманих внаслідок істотного порушення прав та свобод людини
5. Недопустимість доказів та відомостей, які стосуються особи підозрюваного, обвинуваченого
6. Процесуальні джерела доказів: поняття та види
7. Показання як джерело доказів. Види показань
8. Показання свідка, як джерело доказів
9. З'ясування достовірності показань свідка
10. Показання потерпілого, як джерело доказів
11. Показання підозрюваного, обвинуваченого як джерело доказів та їх види
12. Використання показань з чужих слів у доказуванні
13. Речові докази у кримінальному провадженні та їх види
14. Документи як джерела доказів
15. Протоколи процесуальних дій та додатки до них
16. Висновок експерта як джерело доказів та особливості його оцінки
17. Поняття кримінального процесуального доказування
18. Кримінальне процесуальне доказування як різновид пізнавальної діяльності
19. Мета та значення кримінального процесуального доказування
20. Елементи процесу доказування
21. Збирання доказів у кримінальному провадженні
22. Способи збирання доказів стороною обвинувачення
23. Способи збирання доказів стороною захисту
24. Способи фіксації доказів у кримінальному провадженні
25. Перевірка доказів. Способи перевірки доказів та їх процесуальних джерел.
26. Оцінка доказів: основні положення.
27. Внутрішнє переконання у оцінці доказів
28. Критерії оцінки доказів.
29. Роль процесуальної форми в доказуванні.
30. Безпосередність дослідження показань, речей і документів у доказуванні.
31. Роль оперативно-розшукових заходів у збиранні та перевірці доказів .
32. Використання спеціальних знань в процесі доказування
33. Предмет доказування у кримінальному провадженні
34. Межі доказування у кримінальному провадженні
35. Суб'єкти доказування у кримінальному процесі. Їх класифікація
36. Слідчі (розшукові) дії як спосіб збирання доказів.
37. Належність, достовірність і допустимість доказів.

38. Умови визнання доказів недопустимими.
39. Доказування в стадії досудового розслідування.
40. Доказування в стадії підготовчого провадження.
41. Доказування в стадії судового розгляду.
42. Доказування в стадіях апеляційного та касаційного провадження.
43. Доказування в стадії виконання судових рішень.

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено к.ю.н., старший викладач кафедри інформаційного, господарського та адміністративного права Дехтярьов Євген Валентинович;

Ухвалено кафедрою інформаційного, господарського та адміністративного права (протокол №14 від «09» червня 2026 р.)

Погоджено Методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 7 від «30» червня 2026 р.)